

तस्मिन्निति ॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ ७६॥ ७७॥ ७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ ९७॥ ९८॥ ९९॥ १००॥

संजय उवाच तस्मिन्विलुलिते सैन्ये वध्यमाने परस्परं ॥ द्रवमाणेषु योधेषु विद्रवत्सु च दंतिषु ॥ १॥ कूजतांस्तनतां चैव पदातीनां महाहवे ॥ निहतेषु महाराज हये
 पुबहुधा तदा ॥ २॥ प्रक्षयेदारुणे घोरे संहारे सर्वदेहिनां ॥ नानाशस्त्रसमावाये व्यतिपत्करथ द्विपे ॥ ३॥ हर्षणे युद्धशौडानां भीरूणां भयवर्धने ॥ गाहमानेषु योधे
 पुपरस्परवधैषिषु ॥ ४॥ प्राणादाने महाघोरे वर्तमाने दुरोदरे ॥ संग्रामे घोररूपे तु मराष्ट्रविवर्द्धने ॥ ५॥ पांडवास्तावकं सैन्यं व्यधमन्निशितैः शरैः ॥ तथैव ताव
 का योधा जघ्नुः पांडवसैनिकान् ॥ ६॥ तस्मिंस्तथा वर्तमाने युद्धे भीरुभयावहे ॥ पूर्वोक्ते चापि संग्रामे भास्करो दयनं प्रति ॥ ७॥ लब्धलक्ष्याः परराजन रक्षितास्तु
 महात्मना ॥ अयोधयंस्तव लंघ्यं कृत्यानि वर्तनं ॥ ८॥ बलिभिः पांडवैर्हैर्लब्धलक्षैः प्रहारिभिः ॥ कौरव्यसीदत्तनामृगीवाग्नि समाकुला ॥ ९॥ तां दृष्ट्वा सीद
 तीं सेनां पंकेगामिव दुर्बलां ॥ उज्जिहीर्षस्तदा शल्यः प्रायात्पांडुसुतान् ॥ १०॥ मद्राजः सुसंकुद्धो गृहीत्वा धनु रुरुत्तमं ॥ अभ्यद्रवत् संग्रामे पांडवानां ततायि
 नः ॥ ११॥ पांडवा अपि भूपालसमरे जितकाशिनः ॥ मद्राजं समासाद्य विभिदुर्निशितैः शरैः ॥ १२॥ ततः शरशतैस्तीक्ष्णैर्मद्राजो महारथः ॥ अर्दयामास तां
 सेनां धर्मराजस्य पश्यतः ॥ १३॥ प्रादुरासन्निमित्तानि नानारूपाण्यनेकशः ॥ चचाल शब्दं कुर्वाणामहीचापि सपर्वता ॥ १४॥ स दंष्ट्रालादीनां प्रादीर्यमाणाः स
 मंततः ॥ उल्काभूमिं दिवः पेतुराहत्य रविमंडलं ॥ १५॥ मृगाश्च महिषाश्चापि पक्षिणश्च विशांपते ॥ अपसव्यं तदा चक्रुः सेनांति बहुशो नृप ॥ १६॥ भृगुसूनु धरापु
 त्रौ शशिजेन समन्वितौ ॥ चरमं पांडुपुत्राणां पुरस्तात् सर्वभूजं ॥ १७॥ शस्त्राग्नेष्वभवज्ज्वालानेत्राण्याहत्य वर्षती ॥ शिरःस्वलीयंत भृशं कालूकाश्च केतुषु ॥
 १८॥ ततस्तद्युद्धमत्युग्रमभवत्सहचारिणां ॥ तथा सर्वाण्यनीकानि सन्निपत्य जनाधिप ॥ १९॥ अभ्ययुः कौरवाराज न्यां डवानामनीकिनीं ॥ शल्यस्तु शर
 वर्षेण वर्षे निवसहस्रहक ॥ २०॥ अभ्यवर्षत धर्मात्मा कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरं ॥ भीमसेनं शरैश्चापि रुक्मपुंखैः शिलाशितैः ॥ २१॥ द्रौपदेयांस्तथा सर्वांस्त्माद्रीपुत्रौ
 च पांडवौ ॥ धृष्टद्युम्नं च शैनेयं शिखंडिनमथापि च ॥ २२॥ एकैकं दशभिर्बाणैर्विव्याध समहाबलः ॥ ततोऽस्तजद्वाणवर्षं धर्मंतिमघवानिव ॥ २३॥ ततः प्रभद्रका
 राजन्सोमकाश्च सहस्रशः ॥ पतिताः पात्यमानाश्च दृश्यंते शल्यसायकैः ॥ २४॥

बुधाः सप्तमस्थाने बलावहाः आसन् एतच्च सर्वभूजामिति फलस्य जनकमित्यर्थः ॥ १७॥ आहत्य स्पृष्ट्वा वर्षती भुवि पतंती कर्षती ति पाठे आहत्य बलेन कर्षयती ॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥